

## Tiesa: vides aizsardzība svarīgāka par uzņēmuma ērtībām

*Avots: iFinances*

Pieņemts rīcības sēdes lēmums lietā, kurā pieteicēja – sabiedrība ar ierobežotu “Zeninvest” – bija lūgusi uzlikt pienākumu Dabas aizsardzības pārvaldei atļaut novākt nozāģētu aizsargājamo dižozolu un dzēst ziņas par to no dabas datu pārvaldības sistēmas “Ozols”. Senatoru kolēģija atzina, ka lietā nav pamata ierosināt kasācijas tiesvedību, līdz ar to spēkā stājas Administratīvās apgabaltiesas spriedums, ar kuru pieteikums noraidīts, informē Senāts.

Sabiedrība bija vērsusies Dabas aizsardzības pārvaldē, lai saņemtu atļauju novākt tai piederošajā zemes gabalā nozāģētā aizsargājamā dižozola stumbru un panāktu, ka tiek dzēsts aizsargājamās teritorijas statuss. Pārvalde šos lūgumus noraidīja, norādot, ka sabiedrības interesēs ir kultūrvēstures un dabas vērtību saglabāšana un aizsargāšana. Arī koka stumbrs normatīvo aktu izpratnē ir atzīstams par aizsargājamu koku, kura saglabāšanas nepieciešamība katrā gadījumā tiek izvērtēta. Konkrētajā situācijā dižozols ticis nocirsts noziedzīga nodarījuma rezultātā un tā stumbrs nav zaudējis īpaši aizsargājamās dabas teritorijas vērtību, turklāt to apdzīvo īpaši aizsargājamās sugas.

Izskatījusi sabiedrības iesniegto kasācijas sūdzību, senatoru kolēģija konstatēja, ka sūdzībā norādītie argumenti nerada šaubas par Administratīvās apgabaltiesas sprieduma tiesiskumu. Senāta lēmumā skaidrots, ka likumdevēja mērķis jau sākotnēji ir bijis aizsargāt visus par dabas pieminekļiem atzīstamos dabas veidojumus, kuriem ir zinātniska, kultūrvēsturiska, estētiska vai ekoloģiska vērtība, un pārsūdzētajā spriedumā ir pamatoti secināts, ka arī nozāģētajam dižozolam šāda vērtība joprojām piemīt. Senatoru kolēģija atgādināja, ka no Senāta judikatūras izriet, ka lietās, kas skar vides aizsardzību, šaubu gadījumā

priekšroka dodama vides aizsardzības interesēm, nevis privātpersonas tiesību ievērošanas principam. Līdzsvarojot šīs intereses, tiesa pārsūdzētajā spriedumā ir pamatoti atzinusi, ka nav pieļaujams, ka pēc pretlikumīgas dižkoka nociršanas tiktu nodarīts vēl lielāks kaitējums dabai, iznīcinot arī īpaši aizsargājamas sugas, kuru dzīvotne bija dižkoks, un šai tiesas atziņai pievienojās arī senatoru kolēģija. Savukārt citi pieteicējas kasācijas sūdzībā ietvertie argumenti ir vērsti uz iestādes rīcības un lietā esošo pierādījumu pārvērtēšanu, kas nav kasācijas instances tiesas uzdevums.